

 Prix Bohemia Radio

ZLATÝ ČASY
(GREAT TIMES)

by

Petr Hudský

Režisér: Apolena Novotná
Dramaturg: Zuzana Vojtíšková
Zvuková a technická realizace: Roman Špála
Hudba a zvukový design: Džian Baban
Produkce: Eva Vovesná, Jana Knappová
Stopáž v minutách: 45:38
Název stanice, která pořad odvysílala: Český rozhlas Dvojka

Direction: Apolena Novotná
Producer: Zuzana Vojtíšková
Sound and technical execution: Roman Špála
Music and sound design: Džian Baban
Production: Eva Vovesná, Jana Knappová
Footage: 45:38
Station: Czech Radio Dvojka

Characters:

Hanka Klímová – 17
Linda Soukupová – 17, then 18
Jirka Klíma – 10 years old, Hanka's younger brother
father Klíma – age 35-45, Hanka and Jirka's father, Klímová's husband, alcoholic
mother Klímová – age 35-45, Hanka and Jirka's mother, Klíma's wife
father Soukup – 35-45, Linda's father, divorced
gran Soukupová – 80, Linda's paternal grandmother, in old people's home
Irena – 22, Soukup's second wife, Linda's stepmother
teacher Mácha – 30, Czech teacher, Hanka and Linda's class teacher
teacher Cardová – 30-60, history teacher, nasty woman
Filip – 24, Hanka's boyfriend
nurse in the old people's home
doctor from the sobering-up cell
policeman
hotel receptionist
student Beránek – Hanka and Linda's classmate
Steiner and Macháně – Jirka Klíma's classmates
classmates

SYNOPSIS

Zlatý časy

Mládí je dobou, kterou často považujeme ve svém životě za nejšťastnější. Postupně si ji idealizujeme a říkáme: „To byly zlatý časy.“ Nevýhodou zlatých časů bývá, že je poznáme, až když jsou nenávratně pryč. Hrdinky hry pro mládež, kterou napsal na základě své knihy Zlatý časy scenárista Petr Hudský, jsou dvě sedmnáctileté spolužačky Hanka a Linda. Každá si ve svém životě řeší jiný problém: Linda s rozvedeným otcem a s jeho novou partnerkou, Hanka s otcem alkoholikem, který terorizuje celou rodinu. Vlastně ani není divu, že holky jsou průšvihářky.

Great Times

Youth is the time that we often regard as the happiest in our lives. Gradually, we start idealising it and saying: “Those were great times!” A disadvantage of “great times” is that we only become aware of them once they are over. The main characters of the play for the young written by scriptwriter Petr Hudský, based on his book called Great Times, are two seventeen-year-old classmates, Hanka and Linda. Each of them tries to solve a different problem in her life. In Linda’s case it is her divorced father and his new partner, while in Hanka’s it is her alcoholic father, who terrorises the whole family. In fact, it is no wonder that both girls are a bit of troublemakers.

*Park (matky s malými dětmi, dvojice, pejskaři, party mladých lidí.
Reprodukována hudba. Hanka a Linda sedí na lavičce).*

LINDA: Hanko?

HANKA: Hm?

LINDA: Napadlo tě někdy, že tohle jsou vlastně naše zlatý časy?

HANKA: Zlatý časy?

LINDA: No jasně, na tohle všechno budem jednou vzpomínat. Až budem starý a nemocný a já nevím, co ještě, tak budem vzpomínat, jak jsme byly mladý a budem říkat: Jó, to byly ty zlatý časy, když jsme chodily na gympl.

HANKA: *(směje se)* Asi jo.

LINDA: Hm.

HANKA: A připadá ti to jako zlatý časy?

LINDA: Někdy jo... a někdy zase ne...

HANKA: Ale asi to tak bude...

/rapování/

LINDA a HANKA: Ale tohle jsou jenom naše zlatý časy, Hanky a Lindy. Nás, támhle těch kluků na skatech, támhle tý partičky, co se válí na trávě, támhle těch... prostě všech mladejch. Támhle ta bába, ta už má smůlu, ta měla zlatý časy někdy po válce... Jó po válce. Támhle tomu chlapovi skončily tak před dvaceti lety... Jó před lety.

LINDA: To je divný, co?

HANKA: To je divný, co?

LINDA: To je divný, co?

HANKA: To je divný, co?

LINDA: Na tohle my budem jednou vzpomínat.

HANKA: Jak to bylo super.

LINDA: Jo super.

HANKA: Jak to bylo super. Zlatý časy. Zlatý časy. Zlatý...

LINDA: To bylo super.

Park (mothers with small kids, couples, dog owners, groups of young people. recorded music. Hanka and Linda are sitting on a bench).

LINDA: Hanka?

HANKA: Mm?

LINDA: Has it ever occurred to you that these are our great times?

HANKA: Great times?

LINDA: Sure, one day we'll have fond memories of all this. When we are old and ill and god knows what else, we'll think back to when we were young and we'll say: Well, well, those were the great times when we were in secondary school.

HANKA: *(laughing)* You might be right.

LINDA: Yeah.

HANKA: Does it look like great times to you?

LINDA: Sometimes it does... and sometimes it doesn't...

HANKA: But that's probably what it is...

/rapping/

LINDA and HANKA: But these are our great times, of Hanka and Linda. Ours, those boys on boards, those people lying on the grass, those...all the youngsters'. Tough luck for the old hag over there, she had her great times after the war... After the war... They ended twenty years ago for that guy.... Yo, years ago.

LINDA: It's strange, innit?

HANKA: It's strange, innit?

LINDA: It's strange, innit?

HANKA: It's strange, innit?

LINDA: We'll think back to this one day.

HANKA: How cool it was.

LINDA: Yeah, cool.

HANKA: How cool it was. Great times. Great times. Great...

LINDA: It was cool.

HANKA: ... časy.

LINDA: A tak je to furt. Furt má někdo zlatý časy a furt má někdo podělaný časy. A většina lidí zjistí, kdy byly ty jejich zlatý časy až v těch podělanejch... *(smích)*
Ale, ale to není náš případ, protože my víme, že tyhle zlatý časy, jsou naše. Naše zlatý časy...

HANKA: Hanky a Lindy. *(smích)*

HANKA: Takže teď si vlastně užíváme...

LINDA: Přesně tak.

HANKA: Dáme cígo?

LINDA: Dáme.

Zapalují si cigarety.

HANKA: *(po chvíli, spokojeně)* Užíváme si to, Lindo?

LINDA: Užíváme, Hanko...

Hudba v klubu.

HANKA: *(překřikuje muziku)* Hej, Lindo! Užíváme si to?

LINDA: *(překřikuje muziku)* Užíváme!

Byt Klímových. Pozdě večer. Cvaknou dveře, Hanka vchází do bytu, kde je matka.

HANKA: Mami...

KLÍMOVÁ: Kdes byla?

HANKA: V klubu. *(všimne si)* Co se zase stalo? Co ten rozbitej lustr?

KLÍMOVÁ: Prosím tě, hlavně to ráno před tátou zase nekomentuj.

HANKA: Mami, tohle přece nejde, vždyť nás všechny jednou zabije...

KLÍMOVÁ: *(naléhavě)* Prosím tě. Kvůli mně. Kvůli Jiříkovi.

Střepy. Najednou se ozve cvaknutí dveří, pokašlávání, kroky v předsíni.

KLÍMOVÁ: *(šeptem)* Rychle! Zhasni! Rychle! *(cvakne vypínač)* A ticho.

HANKA: ... times.

LINDA: That's how it is. Someone's got great times and someone else has got crap times. And most people find out when they had their great times only during the crap times... *(laughter)* But that's not our case because we know that these great times are ours. Our great times...

HANKA: Hanka and Linda's. *(laughter)*

HANKA: So we're enjoying it...

LINDA: Exactly.

HANKA: Shall we have a fag?

LINDA: So we shall.

They light cigarettes.

HANKA: *(after a while, contentedly)* Are we enjoying it, Linda?

LINDA: We are, Hanka...

Music at a club.

HANKA: *(shouting over the music)* Hey, Linda! Are we enjoying it?

LINDA: *(shouting over the music)* We are!

The Klímas' flat. Late at night. The door clicks, Hanka enters, mother is there.

HANKA: Mum...

KLÍMOVÁ: Where have you been?

HANKA: At the club. *(she notices)* What's happened again? What's with the broken light?

KLÍMOVÁ: Please, just don't say anything in front of dad in the morning.

HANKA: Mum, this is not on, he'll kill us all one day...

KLÍMOVÁ: *(pleadingly)* I beg you. For me. For Jirka.

Shards. The door suddenly clicks, a throat being cleared, footsteps in the hall.

KLÍMOVÁ: *(whispering)* Quick! Turn off the light! Quick! *(the switch clicks)*
And hush.

Matka i dcera stojí tiše bez pohnutí, je slyšet jejich dech. Klímová se potichu rozpláče.

HANKA: Mami... Mami, prosím tě nebreč...

KLÍMOVÁ: Haničko...

Ozve se spláchnutí.

HANKA: No tak... To bude dobrý.

Bouchnutí dveřmi od záchodu a kroky se ztratí v dálce.

KLÍMOVÁ: Běž spát, běž. Jirka už spí, tak potichu, jo.

HANKA: Jo.

KLÍMOVÁ: A prosím tě, neříkej nic o tom lustru.

Pípnutí SMS zprávy.

JIRKA: *(rozespale)* Co je?

HANKA: Nic, brácha, přišla mi esemeska.

JIRKA: *(rozespale)* Od Filipa?

HANKA: Jo jo.

JIRKA: Táta byl zase zlej...

HANKA: *(povzdechne si)* Já vim... už je pozdě, spi... počkej, přikryju tě.

JIRKA: *(rozespale)* Dobrou...

HANKA: Dobrou...

Cvakání mobilu.

HANKA + FILIP: *(společně čtou Filipovu esemesku)* DOBROU NOC, LÁSKO.

FILIP.

Před domem Soukupových, stejný večer, zastavuje auto.

TAXIKÁŘ: Tak jsme tady, slečno. Dvě stě sedmdesát.

LINDA: Jo. To je dobrý, díky.

TAXIKÁŘ: Dobrou.

LINDA: Nashle.

Mother and daughter stand still, their breathing is audible. Klímová starts crying quietly.

HANKA: Mum... Mum, please, don't cry...

KLÍMOVÁ: Hanka...

A flushing is heard.

HANKA: Come on... It's gonna be alright.

The toilet door is closed and footsteps disappear in the distance.

KLÍMOVÁ: Go to bed, go. Jirka is already asleep, so quietly, okay?

HANKA: Yeah.

KLÍMOVÁ: And please, don't say anything about the light.

A text message beeping.

JIRKA: *(sleepily)* What's up?

HANKA: Nothing, bro. I got a text.

JIRKA: *(sleepily)* From Filip?

HANKA: Yeah.

JIRKA: Daddy was bad again...

HANKA: *(sighing)* I know... it's late, sleep... hold on, I'll put your blanket on.

JIRKA: *(sleepily)* Night...

HANKA: Night night...

Mobile keys clicking.

HANKA + FILIP: *(they read Filip's message together)* GOOD NIGHT, MY LOVE. FILIP.

In front of the Soukups' house, the same night, a car stops.

TAXI DRIVER: Here we are, miss. Two hundred and seventy.

LINDA: Yeah. Keep the change, thanks.

TAXI DRIVER: Good night.

LINDA: Bye.

Bouchnutí dveří od auta.

Dům Soukupových, v pozadí hraje tichá hudba, přibližuje se.

V domě je Lindin otec a jeho druhá žena Irena.

SOUKUP: Ty už jsi tady, Lindo?

IRENA: Čau.

LINDA: *(bez zájmu)* Čau.

SOUKUP: *(chce se podělit o veselou historku)* Představ si, co se nám stalo. Irena si objednala...

LINDA: *(skočí mu do řeči)* Tati, mě to nezajímá.

Odejde, bouchnou dveře.

Zaklepání na dveře Lindina pokoje, pak otec otevře a vejde.

Tady tichá hudba není slyšet.

SOUKUP: Lindo, co ti je?

LINDA: Nic.

SOUKUP: Co proti Ireně máš? Celý ty dva roky, co tu je, na ní házíš kyselý tlamy. Co ti udělala?

LINDA: Nic. Akorát by se mohla naučit číst a psát.

SOUKUP: Vždyť byste mohly být kamarádky. Je jenom o pár let starší než ty.

LINDA: *(zpruzeně)* Tati, prosím tě, běž pryč.

SOUKUP: Jak chceš...

Zaklepnutí dveří.

Soukup přichází za Irenou. Opět v pozadí slyšíme tichou hudbu, která se přibližuje.

IRENA: Co je?

SOUKUP: Nic. Je v pubertě. To je normální.

IRENA: Napouštím si vanu. Jdeš tam se mnou?

A car door being slammed.

The Soukups' house, soft music in the background, approaching.

Linda's father and his second wife Irena are in the house.

SOUKUP: You're back already, Linda?

IRENA: Hi.

LINDA: *(uninterested)* Hi.

SOUKUP: *(wanting to share a funny story)* Imagine what happened. Irena ordered...

LINDA: *(interrupting him)* Dad, I don't care.

She leaves, the door slams.

Knocking on Linda's bedroom door, then the father opens and enters.

The soft music is not heard here.

SOUKUP: Linda, what's up?

LINDA: Nothing.

SOUKUP: What do you have against Irena? The whole two years that she's been here you make sour faces at her. What has she done to you?

LINDA: Nothing. But she could learn to read and write.

SOUKUP: You could be friends. She's just a few years older than you.

LINDA: *(annoyed)* Dad, please, go away.

SOUKUP: As you wish...

The door closes with a click.

Soukup joins Irena. Again we hear soft music in the background, getting closer.

IRENA: What's up?

SOUKUP: Nothing. A teenager. It's normal.

IRENA: I'm filling the bath. Will you join me?

SOUKUP: Jasně.

Byt Klímových, kuchyně. Sobota ráno. Otec připevňuje nový lustr.

Z obýváku je slyšet puštěná pohádka.

KLÍMA: Podáš mi ten šroubovák, prosím tě.

KLÍMOVÁ: Tenhle?

KLÍMA: (*v dobré náladě*) Co sis to pustil, Jirko?

JIRKA: (*z vedlejší místnosti*) Telátko popleta!

Do kuchyně vchází Hanka, otevrou se dveře, slyšíme kroky.

HANKA: Dobré ráno.

KLÍMOVÁ: Ahoj.

KLÍMA: (*zvesela*) Dobré ráno. .. Sakryš. Dík.

KLÍMOVÁ: Jo, držim to.

HANKA: (*odměřeně*) Co to děláš?

KLÍMOVÁ: (*prosebně*) Hani...

KLÍMA: S mámou jsme si řekli, že se na ten starej ošklivej lustr už nemůžeme dívat, a tak jsme hned ráno zajeli pro novej.

KLÍMOVÁ: No...

KLÍMA: Líbí se ti? To máma vybrala.

KLÍMOVÁ: Hezkej, ne?

HANKA: (*odměřeně*) Hm... hezkej...

KLÍMOVÁ: Děkuju, Hani...

(zřetelně slyšíme konec pohádky Telátko popleta) Berany, berany duc.

Třída, hodina dějepisu.

PROFESORKA CARDOVÁ: Písemka dopadla strašně. Dvořák neví, kdy byla bitva na Vítkově, Beránek si myslí, že Karel IV. a Václav IV. byli bratři, Masopustová, ta pro jistotu neví vůbec nic. A Klímová... Klímová nám zodpověděla pouze první tři otázky...

SOUKUP: Sure.

The Klímas' flat, kitchen. Saturday morning. Father is attaching a new light.

The sound of a children's story is heard from the living room.

KLÍMA: Can you pass me the screwdriver, please?

KLÍMOVÁ: This one?

KLÍMA: *(in good mood)* What are you watching, Jirka?

JIRKA: *(from the room next door)* The Silly Calf!

Hanka enter the kitchen, the door opens, we hear footsteps.

HANKA: Good morning.

KLÍMOVÁ: Hi.

KLÍMA: *(cheerfully)* Good morning... Damn. Thanks.

KLÍMOVÁ: Yeah, I'm holding it.

HANKA: *(reservedly)* What are you doing?

KLÍMOVÁ: *(pleadingly)* Hana...

KLÍMA: Mum and I decided that we can't look at the ugly old light so we went to get a new one in the morning.

KLÍMOVÁ: Well...

KLÍMA: Do you like it? Mum chose it.

KLÍMOVÁ: Nice, isn't it?

HANKA: *(reserved)* Hm... nice...

KLÍMOVÁ: Thanks, Hana...

(we can hear distinctly the end of the Silly Calf story) We all fall down.

Classroom, history lesson.

TEACHER CARDOVÁ: You did terribly in the test. Dvořák doesn't know, when the battle of Vítkov was, Beránek thinks Charles IV and Wenceslas IV were brothers, Masopustová doesn't know a thing. And Klímová... Klímová answered only three questions...

HANKA: Protože to Klímová nestihla. Přišla pozdě a měla na to málo času.

PROFESORKA CARDOVÁ: To je ovšem tvůj problém, kdybys chodila do školy včas...

HANKA: Já jsem byla ve škole včas, ale trošku jsem se zdržela v ředitelně.

PROFESORKA CARDOVÁ: Kdyby ses místo těch vylomenin raději učila. To platí pro všechny. Na to, že jste třetí ročník, je to hrůza. Ale já vám řeknu, proč to tak dopadlo. To je tím, že nemyslíte. Neumíte prostě zapojit mozek, v tom je ten problém. Možná je to tím, že někteří ho ani nemají. Že, Klímová? Klímová, kdepak jsi byla, když rozdávali mozek?

HANKA: Já jsem stála frontu na prsa.

Třída se zasměje.

PROFESORKA CARDOVÁ: Příští týden píšeme písemku znova.

Třída nespokojeně a otráveně zahučí.

Karla IV. musíte umět, byl to náš nejosvícenější panovník. Nebo o tom snad někdo pochybuje?

LINDA: Já.

PROFESORKA CARDOVÁ: Co to má znamenat, Soukupová?

LINDA: No já o tom ale vážně pochybuju. Vemte si třeba stavbu Hladový zdi a Karlova mostu. Na jednu stranu nechal chudáky, který umírali hladem, stavět naprosto zbytečnou zeď a na druhý straně plejtval vajíčkama na ňákej most. Proč jim prostě ty vajíčka nedal?

PROFESORKA CARDOVÁ: To si děláš si srandu?

Třída, přestávka, hluk. Linda přichází za Hankou.

LINDA: Co to máš, Hanko? Dopis? To ještě existuje, jo?

HANKA: *(rozpačitě)* To je od Filipa...

LINDA: Ne nblbni, za to se nestyd', to je hezký, že ti posílá dopisy... No a kdy nás konečně představíš? Takovou dobu jste spolu a já ho ještě neviděla.

HANKA: Because Klímová didn't finish it. She was late and didn't have time.

TEACHER CARDOVÁ: That's your problem, if you hadn't been late for school...

HANKA: I was on time, but I got held back in the head teacher's office.

TEACHER CARDOVÁ: If you studied instead of doing pranks. That applies to all of you. You're a year from final exams, and you are useless. But I'll tell you why it's like this. It's because you don't think. You can't use your brain, that's the problem. Maybe some of you don't have one. Isn't it so, Klímová? Klímová, where were you when brain was being handed out?

HANKA: I was waiting in the queue for breasts.

The class laugh.

TEACHER CARDOVÁ: We'll write the test again next week.

The class hums with discontent and annoyance.

You must know Charles IV, he was our most enlightened ruler. Or does anyone doubt that?

LINDA: I do.

TEACHER CARDOVÁ: What does that mean, Soukupová?

LINDA: I seriously doubt that. Take for example the construction of the Hunger Wall and Charles Bridge. On the one hand he had the poor who were dying of hunger build a totally useless wall, and on the other he wasted eggs on building some bridge. Why didn't he just give them the eggs?

TEACHER CARDOVÁ: Are you kidding me?

Classroom, break time, noise. Linda comes to Hanka.

LINDA: What's that, Hanka? A letter? They still exist?

HANKA: (*uneasy*) It's from Filip...

LINDA: Don't be daft, no need to be embarrassed, it's lovely he sends you letters... And when are you going to introduce us? You've been together for so long and I haven't met him yet.

HANKA: No.. Von tu teď není.

LINDA: A kde je?

HANKA: (*váhá*) Filip je... (*rozhodne se*) Necháš si to pro sebe?

LINDA: No jasně.

HANKA: Tak pojď na hajzl.

Hanka a Linda vcházejí na WC.

HANKA: Zavři dveře.

Zavření dveří.

LINDA: Dobrý, nikde nikdo. Tak co je s Filipem?

HANKA: (*vážně*) Von je zavřenej.

LINDA: (*překvapeně*) Zavřenej? Jako ve vězení?

HANKA: Jo.

LINDA: Ty bláho... A proč?

HANKA: Protože nezavřel okno.

LINDA: Cože?

HANKA: No... Fakt. Zapomněl zavřít okno v kanceláři, kde dělal, a v noci tam někdo vlezl a vybral trezor. A Filip dostal patnáct měsíců nepodmíněně. Za nedbalost.

LINDA: Ty vole, tak to je docela drsný.

SPOLUŽAČKA: (*přichází*) Čau holky...

LINDA + HANKA: Ahoj, čau, ahoj, čau ahoj...

HANKA: No ale na Vánoce už bude doma. Pak ještě počkáme do moje maturity a pak odjedeme pryč. Do Španělska.

LINDA: Hm... tak to je teda bomba.

(bouchání dveří, spolužačka odchází)

LINDA: Ty hele, můžu se podívat na tu fotku?

HANKA: Jo jasně. No tady jsme byli v ZOO.

LINDA: Hezkej kluk.

HANKA: Well.. He's not here now.

LINDA: And where is he?

HANKA: (*hesitating*) Filip is... (*she decides*) Will you keep it to yourself?

LINDA: Sure.

HANKA: Let's go to the loo.

Hanka and Linda enter the toilet.

HANKA: Close the door.

The door is closed...

LINDA: Okay, not a soul. What about Filip, then?

HANKA: (*serious*) He's locked up.

LINDA: (*surprised*) Locked up? As in jail?

HANKA: Yeah.

LINDA: God... And why?

HANKA: Because he didn't close a window.

LINDA: What?

HANKA: Well... Really. He forgot to close a window in the office he worked at, someone got in at night and emptied the safe. And Filip got fifteen months' imprisonment. For negligence.

LINDA: Bloody hell, that's tough.

CLASSMATE: (*arriving*) Hi, girls...

LINDA + HANKA: Hello, hi, hello, hi...

HANKA: But he'll be back home for Christmas. Then we'll wait till my leaving exam and then we'll go away. To Spain.

LINDA: Wow... that's fantastic.

(door slamming, the classmate leaves)

LINDA: Hey, can I have a look at the photo?

HANKA: Sure. We went to the ZOO here.

LINDA: A good-looking guy.

HANKA: Dík.

LINDA: A co tahle, prosim tě? (*smích*) Boxuje, jo?

HANKA: Ale to je jen tak, spíš kvůli kondici.

LINDA: A jo, je silák. (*smích*)

Ozve se zvonek, konec přestávky.

Vězení, Filipova cela, Filip přichází.

SPOLUVĚZEŇ: Tak co návštěva, Filipe?

FILIP: (*otráveně*) Blbý...

SPOLUVĚZEŇ: Proč?

FILIP: To byl můj advokát. Přišli mi na takovou jednu starší věc...

SPOLUVĚZEŇ: Boží mlejny melou pomalu. Vo co šlo?

FILIP: Vo prachy.

SPOLUVĚZEŇ: Vo ty jde dycky, ne.

FILIP: Jenže tyhle byly trošku falešný...

SPOLUVĚZEŇ: Ty se nezdáš. To bude pěkná pálka.

FILIP: (*otráveně*) To říkal ten advokát taky...

SPOLUVĚZEŇ: To si v týchle díře ještě pobudeš.

Byt Klímových. Opilý Klíma se snaží smažit vajíčka.

KLÍMA: Máslo... doprčic...

HANKA: Ahoj, tati.

KLÍMA: Vajíčko... (*opile*) Tak jak bylo ve škole, kočko?

HANKA: (*ironicky*) Jak jinak než dobře... Ve škole.

KLÍMA: Jo, jo, líbí...?

HANKA: Máma ještě nepřišla?

KLÍMA: Ne.

HANKA: Co to vyvádíš?

HANKA: Thanks.

LINDA: And what about this one? (*laughter*) He does boxing or what?

HANKA: He's just keeping fit.

LINDA: Okay, he's a strong man. (*laughter*)

The sound of school bell, the end of the break.

Prison, Filip's cell, Filip arrives.

CELLMATE: How was your visit, Filip?

FILIP: (*annoyed*) Bad...

CELLMATE: Why's that?

FILIP: It was my lawyer. They dug up this old affair of mine...

CELLMATE: The mills of god grind slowly. What was it about?

FILIP: About dosh.

CELLMATE: It's always about dosh, innit.

FILIP: But this dosh was a little counterfeit...

CELLMATE: You surprise me. You're not gonna get away easy.

FILIP: (*annoyed*) That's what the lawyer said too...

CELLMATE: You won't be leaving this hole anytime soon then.

The Klímas' flat. Drunk Klíma is trying to fry some eggs.

KLÍMA: Butter... damn...

HANKA: Hi, dad.

KLÍMA: An egg... (*drunk*) How did it go at school, baby?

HANKA: (*ironic*) How else but fine... At school.

KLÍMA: Yeah, yeah, do you like it...?

HANKA: Mum's not home yet?

KLÍMA: No.

HANKA: What are you doing?

KLÍMA: Dělam si vajíčka, ne? Vždycky, když vařím, tak si dělám vajíčka... na másle. Chceš? Já ti uvařím...

HANKA: Ne.

KLÍMA: Ale jo, vezmeš si, já ti uvařím, já tam ještě jedno klepnu!

HANKA: Ne, dobrý!

KLÍMA: Hele, počkej.

HANKA: Já nemám hlad. *(nedá jí to)* Hele, tati, já to tu trošku uklidím, jo?

KLÍMA: *(nepřátelsky)* Proč?

HANKA: *(rozčílí se)* No protože je tu hroznej bordel! Podívej se, padá ti to na zem, šlapeš v tom rajčeti...

KLÍMA: *(taky se naštve)* Nech to tam! Říkám ti, nech to ležet! A vypadni! Mazej do svého pokoje! Vypadni!!!

Hanka poslechne a odchází, bouchne za sebou dveřmi.

HANKA: *(utrousí)* Kreténe...

Dětský pokoj. Vejde Hanka, zavře za sebou dveře.

HANKA: *(naštvaně)* To je takovej debil...

JIRKA: *(zaraženě)* Ahoj, Háno.

Slyšíme skládání knížek, šustění stránek.

HANKA: *(k Jirkovi, hrubě)* Co čumíš?! Uč se!

Po chvíli.

HANKA: *(smířlivě)* Chceš s tím pomoct?

JIRKA: Ne.

Náhle se Jirka rozpláče.

HANKA: Co řveš?

Jde k němu.

Co to vlastně děláš?

JIRKA: *(plačtivě)* Nech mě.

HANKA: Počkej, ukaž mi to. Proč jsou ty knížky tak rozervaný?

KLÍMA: I'm making eggs, aren't I? Every time I cook I make eggs... on butter.
do you want some? I'll make some for you...

HANKA: No.

KLÍMA: Oh yeah, you'll have some, I'll make them, I'll break one more!

HANKA: No, I'm fine!

KLÍMA: Hey, wait.

HANKA: I'm not hungry. *(she can't help herself)* Dad, I'll clean up here, okay?

KLÍMA: *(with hostility)* Why?

HANKA: *(she gets angry)* Well, because it's totally messy here. Look, you're dropping it on the floor, you're stepping in the tomato...

KLÍMA: *(also getting angry)* Leave it there! I'm telling you, leave it on the floor!
And get out! Go to your room! Get out!!!

Hanka obeys and leaves, she slams the door behind her.

HANKA: *(she throws in)* Idiot...

Kids' room. Hanka enters, she closes the door behind her.

HANKA: *(angrily)* He's such a moron...

JIRKA: *(bewildered)* Hi, Hanka.

We hear books being put together, pages rustling.

HANKA: *(to Jirka, coarsely)* What are you staring at?! Study!

After a while.

HANKA: *(conciliatory)* Do you want me to help you?

JIRKA: No.

Jirka starts crying.

HANKA: Why are you bawling?

She walks up to him.

What are you doing anyway?

JIRKA: *(weepily)* Leave me alone.

HANKA: Hold on, show it to me. Why are the books so torn?

JIRKA: To udělal táta. Tahle knížka není moje, musím ji vrátit do knihovny.

HANKA: Ukaž. *(vezme knížku)* Já ti ji seženu.

JIRKA: Myslíš?

HANKA: Určitě.

Zaklapne knížku.

/rapování/

JIRKA: To udělal táta...

HANKA: Já vím..

JIRKA: Já jsem si stavěl... a táta sem přišel a skoro celý mi to pošlapal a pobořil... on to neudělal schválně, ale strašně se motal...

HANKA: Já vím...

JIRKA: a tak jsem mu řekl, že mi to celý zkazil a on se hrozně naštvál... a začal mi trhat knížky... Proč to dělá? Proč je takovej?

HANKA: Proč to dělá? Proč je takovej?

JIRKA: Proč to dělá? Proč je takovej?

HANKA: Proč to dělá? Proč je takovej?

...Ty víš, že si to pak nepamatuje...

JIRKA: Ale někdy je zlej i když nepije... Někdy si přeju, aby umřel...

HANKA: To já taky...

JIRKA + HANKA: Proč to dělá? Proč je takovej?

/konec rapování/

JIRKA: Někdy si přeju, aby umřel...

HANKA: To já taky...

Šustění dopisního papíru, zvuk propisky.

JIRKA: Píšeš Filipovi?

HANKA: Hmm...

JIRKA: Napiš mu, že ho zdravím.

JIRKA: Daddy did that. The book isn't mine, I need to return it to the library.

HANKA: Show me. (*she takes the book*) I'll buy a new one somewhere for you.

JIRKA: You think so?

HANKA: Sure.

She closes the book.

/rapping/

JIRKA: Daddy did that...

HANKA: I know...

JIRKA: I was building things... and daddy came here and stepped all over it and destroyed it... he didn't do it on purpose, but he was staggering...

HANKA: I know ...

JIRKA: So I told him he had ruined it all and he got terribly angry... and he started tearing the books... Why does he do it? Why is he like that?

HANKA: Why does he do it? Why is he like that?

JIRKA: Why does he do it? Why is he like that?

HANKA: Why does he do it? Why is he like that?

...You know he can't remember it afterwards...

JIRKA: But sometimes he's mean even if he doesn't drink... Sometimes I wish he were dead...

HANKA: So do I...

JIRKA + HANKA: Why does he do it? Why is he like that?

/end of rapping/

JIRKA: Sometimes I wish he were dead...

HANKA: So do I...

Rustling of letter paper, sound of a pen.

JIRKA: Are you writing to Filip?

HANKA: Mmmm...

JIRKA: Tell him I say hello.

HANKA: Jo jo.

JIRKA: A budete mít svatbu?

HANKA: *(pobaveně)* To nevím... Možná...

JIRKA: A co když bude jednou jako náš táta?

HANKA: *(nejistě)* To ne... *(po chvílce)* To určitě ne...

JIRKA: Tobě je smutno, vid'.

HANKA: To uteče.

Třída, smích, čeština s třídním Máchou. Vchází Mácha, bouchnutí dveří.

PROFESOR MÁCHA: Dobrý den, posad'te se.

Třída si sedá, šoupání židlí.

LINDA: *(šeptem)* Neměli jsme mít teďka fyziku?

HANKA: *(šeptem)* Taky čumím...

PROFESOR MÁCHA: Abych vám to vysvětlil... kolegyně Vojtíšková je nemocná, takže za ní zaskakuju, a protože z fyziky si pamatuju jenom to, že si z ní nic nepamatuju *(třída smích)*, tak si místo toho vezmeme ještě jednu hodinu češtiny... *(třída reaguje negativně)* No vidím, že máte radost. Hanko, prosím tě, vyber mi úkoly.

Hanka vstává, slyšíme vrznutí židle.

LINDO: Pane profesore?

PROFESOR MÁCHA: Copak je, Lindo?

LINDA: Já se omlouvám, ale já ho nemám.

PROFESOR MÁCHA: To je škoda, zrovna tvoje slohy čtu tak rád. A proč ho nemáš?

LINDA: Vám nebudu kecat... myslela jsem, že to stihnu o přestávce.

STUDENT BERÁNEK: Já teda taky.

PROFESOR MÁCHA: Za přestávku stihnete napsat sloh?

LINDA: *(nad věcí)* Vždyť je velká...

HANKA: Okay.

JIRKA: Are you going to have a wedding?

HANKA: *(amused)* I don't know...Maybe...

JIRKA: And what if he's like our dad one day?

HANKA: *(unsure)* He wouldn't... *(after a while)* Surely he wouldn't...

JIRKA: You are sad, aren't you.

HANKA: The time will fly.

Classroom, laughter, Czech lesson with class teacher Mácha. Mácha enters, the door slams.

TEACHER MÁCHA: Good morning, sit down.

The class sit down, chairs are shifting.

LINDA: *(whispering)* Aren't we supposed to have physics now?

HANKA: *(whispering)* I'm shocked too...

TEACHER MÁCHA: To explain... my colleague Miss Vojtíšková is ill, so I'm standing in for her and because all I can remember from physics is that I can't remember a thing *(the whole class are laughing)* we'll have another Czech lesson instead... *(the class reacts negatively)* I can tell you are happy. Hanka, please collect the homework for me.

Hanka gets up, we hear the chair creaking.

LINDA: Teacher?

TEACHER MÁCHA: What is it, Linda?

LINDA: I'm sorry, but I don't have it.

TEACHER MÁCHA: That's a pity, I like reading your essays. And why don't you have it?

LINDA: I won't lie to you... I thought I'd do it during the break.

STUDENT BERÁNEK: Me too.

TEACHER MÁCHA: You can manage to write an essay during the break?

LINDA: *(taking it easy)* It's the long break...

PROFESOR MÁCHA: A ty, Beránku?

STUDENT BERÁNEK: *(znejistí)* No... no... já... *(přesvědčuje sám sebe)* jo...

PROFESOR MÁCHA: Taky jo?...

STUDENT BERÁNEK: Jo.

PROFESOR MÁCHA: No tak dobře... co sem taky lezu o dvě hodiny dřív, že jo? Slohy budeme vybírat až při té druhé hodině.

LINDA: Děkuju, pane profesore.

HANKA: *(šeptem)* Třídni je frajer...

LINDA: To jo...

PROFESOR MÁCHA: A my se vrhneme na Boženku Němcovou. Noemyslím samozřejmě fyzicky, nýbrž obrazně...

Byt Klímových. Vchází Hanka. Doma je pouze otec, tentokrát strážlivý.

HANKA: *(nejistě)* Ahoj, tati.

KLÍMA: Ahoj. Co to neseš?

HANKA: Koupila jsem Jirkovi pár knížek. Měl je roztrhaný.

KLÍMA: *(po chvílce)* Můžu ti na to přispět?

HANKA: Jo.

Klíma vytáhne peněženku a z ní několik mincí a bankovek.

KLÍMA: Stačí to?

HANKA: Jo, hned ti přinesu nazpátek.

KLÍMA: Ne, nech si to.

HANKA: Tak dík.

Odchází.

KLÍMA: Hanko?

Hanka se zastaví.

Myslíš si, že jsem hroznej, vid'?

HANKA: Jo.

Raději odejde.

TEACHER MÁCHA: And you, Beránek?

STUDENT BERÁNEK: *(unsure)* Well... well...I...*(persuading himself)* yeah...

TEACHER MÁCHA: You too?...

STUDENT BERÁNEK: Yeah.

TEACHER MÁCHA: Okay then... why do I come here two hours early anyhow?
We'll collect the essays during the other lesson then.

LINDA: Thank you, sir.

HANKA: *(whispering)* Our teacher is ace...

LINDA: He is...

TEACHER MÁCHA: And now we jump to writer Boženka Němcová. I don't mean literally of course, but figuratively...

The Klímas' flat. Hanka enters. Only the father is at home. This time sober.

HANKA: *(unsure)* Hi, dad.

KLÍMA: Hello. What are you carrying?

HANKA: I've bought Jirka a couple of books. They were torn.

KLÍMA: *(after a while)* Can I contribute?

HANKA: Yeah.

Klíma pulls out his wallet and takes out a few coins and notes.

KLÍMA: Is it enough?

HANKA: Yeah, I'll get you the change.

KLÍMA: No, keep it.

HANKA: Okay then.

She is leaving.

KLÍMA: Hanka?

Hanka stops.

You think I'm horrible, don't you?

HANKA: Yeah.

She decides to leave.

Třída, přestávka. Linda mluví s Hankou.

HANKA: Hele, ty máš dneska narozky? Teď jsem koukala na fejs.

LINDA: Jo, mám no.

HANKA: Osmnáct, ne?

LINDA: To víš no, velká holka.

HANKA: To jo... Já až za půl roku. Tak všechno nejlepší.

LINDA: Dík.

HANKA: Na. Tady máš žvejku. Sorry, nic lepšího nemám.

LINDA: *(směje se)* Žvejku?

HANKA: Já to nevěděla.

LINDA: Jo v pohodě, si zažvýkám, no. *(smích, napadne ji)* Nedáme si pizzu?

HANKA: Jasně, šunkovou?

LINDA: Havaj!

HANKA: Ou je *(smích)* Havaj!

(zvoni)

LINDA + HANKA: Naše zlatý časy, Hanky a Lindy!

Hodina dějepisu.

PROFESORKA CARDOVÁ: *(do jejího výkladu reakce třídy)* ...protože povstání uherských sedláků bylo nejednotné, bylo po dvou měsících v červenci 1514 krutě potlačeno sedmihradským vévodou Janem Zápolským. Vůdce povstání Jiří Dóža byl zajat a protože se mu říkalo „selský král“, byl posazen na rozžhaveným trůn a poté upálen.

STUDENT BERÁNEK: *(ohromeně)* No ty vole...

PROFESORKA CARDOVÁ: Beránku, jsi na pastvě nebo co? Uklidni se, prosím tě.

Zatukání na dveře.

Dále!

Classroom, break time. Linda is talking to Hanka.

HANKA: Is it your birthday today? I've just looked at fb.

LINDA: Yeah, it is.

HANKA: Eighteen, aren't you?

LINDA: You see, a big girl now.

HANKA: You are... I'll be 18 in six months. So happy birthday.

LINDA: Thanks.

HANKA: Here. Chewing gum for you. Sorry, I don't have anything better.

LINDA: (*laughing*) Chewing gum?

HANKA: I didn't know.

LINDA: It's ok, I'll have a chew. (*laughter, gets an idea*) Shall we get a pizza?

HANKA: Sure, with ham?

LINDA: Hawaii!

HANKA: Oh yeah (*laughing*) Hawaii!

(*the bell rings*)

LINDA + HANKA: Our great times, Hanka and Linda's!

History lesson.

TEACHER CARDOVÁ: (*reactions of the class are part of her lesson*)

...because the uprising of the Hungarian peasants was not united, it was brutally suppressed after two months in July 1514 by the Voivode of Transylvania John Zápolya. The leader of the uprising György Dózsa was captured and because he was dubbed "the peasant king" he was seated on a burning hot seat and then burnt.

STUDENT BERÁNEK: (*shocked*) Fucking hell...

TEACHER CARDOVÁ: Beránek, mind your language. Calm down, please.

A knock on the door.

Come in!

Otevřou se dveře.

KLUK S PIZZOU: Dobrej den, objednali jste si pizzu?

LINDA: Jo, jo, to je dobrý, to je pro mě. Já to jenom cálnu a můžeme pokračovat, jo?

Dům Soukupových. Linda přichází ze školy.

LINDA: Tak jsem doma! ... Tati?

Jde dál, dům je prázdný.

Tati!

Žádná odpověď.

Tati...!

Linda zašustí kusem papíru se vzkazem.

LINDA: (zklamaně) Ty vole...

O něco později. Za Lindou přijela Hanka.

LINDA: (zklamaně) No, tak se podívej, co mi tu nechal – prachy a lístek s „přáním“. No přečti si to.

HANKA: (čte vzkaz) AHOJ LINDO, VŠECHNO NEJLEPŠÍ!!! PŘIJDEME KOLEM PŮLNOCI. TÁTA a IRENA.

LINDA: (zklamaně) To je debil, co? Myslela jsem, že půjdeme na večeři, tak jako obvykle, ale...

HANKA: Nic si z toho nedělej... Tak jdi za mámou.

LINDA: Tam se mi nechce. Buď se lituje, že se na ni táta vykašlal, nebo čumí na telku. Víš, co je nejhorší? Že mi vůbec nechybí.

HANKA: To neříkej...

LINDA: Ne, fakt. Jestli mi teď někdo opravdu chybí, tak je to babi... Teď je v důchod'áku. ... Táta má prachy, barák a starou mámu dá do starobince... Ale já ho tam strčím taky...

HANKA: (povzbudivě) Nech to bejt! Dneska je ti osmnáct, tak si to užívej! ... Užíváš si to? Máme přece zlatý časy, Hanky a Lindy. (smích)

The door opens.

PIZZA DELIVERY BOY: Hello, have you ordered a pizza?

LINDA: Yeah, great, it's for me. I'll just pay for it and we can continue, ok?

The Soukups' house. Linda comes home from school.

LINDA: I'm home! ... Dad?

She goes in, the house is empty.

Dad!

No answer.

Dad...!

Linda rustles a piece of paper with a note.

LINDA: (*disappointed*) What the hell...

A bit later. Hanka comes to visit Linda.

LINDA: (*disappointed*) Well, look what he's left here – cash and a birthday card.

Read it.

HANKA: (*reading the note*) DEAR LINDA, ALL THE BEST! WE'LL BE BACK AROUND MIDNIGHT. DAD AND IRENA.

LINDA: (*disappointed*) What a twat, isn't he? I thought we'd go out for dinner as usual, but...

HANKA: Don't worry... You can go to your mum.

LINDA: I don't want to go there. She is either sorry for herself that dad left her, or she stares at the TV. You know what's worse? That I don't miss her at all.

HANKA: Don't say that...

LINDA: No, really. If I do miss someone it's gran... She's in an old people's home now... Dad's got money, a house and he sends his old mum to an old people's home... But I'll put him there too...

HANKA: (*encouraging*) Forget it! You're eighteen today, enjoy it!...Are you enjoying it? It's our great times, Hanka and Linda's. (*laughter*)

LINDA: (*pookřeje*) Máš pravdu. Zlatý časy, Hanky a Lindy. (*smích*) No tak ty prachy roztočíme, ne?

HANKA: Jasně!

Dům Soukupových, ložnice, noc.

Na stolku zvoní telefon, Soukup ho zvedá.

SOUKUP: (*rozespale, do telefonu*) Prosím, Soukup. Haló...

DOKTOR ZE ZÁCHYTKY: (*z telefonu*) Dobrý večer. Tady je doktor Koutecký, záchytná stanice.

SOUKUP: (*do telefonu*) Záchytka?

DOKTOR ZE ZÁCHYTKY: (*z telefonu*) Ano, máme tady vaši dceru Lindu.

SOUKUP: Cože?

DOKTOR ZE ZÁCHYTKY: (*z telefonu*) Ne, nebojte se, je v pořádku, ale je trochu opilá...

Soukup si povzdychne.

SOUKUP: (*do telefonu*) Proboha... Takže si tam mám pro ni přijet?

DOKTOR ZE ZÁCHYTKY: (*z telefonu*) Ne, to ne, teď sem nejezděte. Linda se tady u nás vyspí a přibližně kolem poledne byste se pro ni mohl zastavit.

SOUKUP: Dobře.

DOKTOR ZE ZÁCHYTKY: (*z telefonu*) Jo a prosím vás, vezměte jí nějaký čistý věci...

SOUKUP: Ano, díky. Nashle.

IRENA: (*rozespale*) Co se děje?

SOUKUP: Nic, nic, spinkej...

Před domem Soukupových, na zahradě.

LINDA: (*smích*) Ty bláho... Takhle se vožrat...

HANKA: Hele a fakt ti táta na to nic neřekl?

LINDA: (*cheering up*) You're right. Great times, Hanka and Linda's. (*laughter*) So we shall blow the dosh then, hey?

HANKA: Sure!

The Soukups' house, bedroom, night.

The phone is ringing on the bedside table, Soukup answers it.

SOUKUP: *(sleepy, into the phone)* Yes, Soukup. Hello...

DOCTOR FROM THE SOBERING-UP CELL: *(from the phone)* Good evening. This is doctor Koutecký, sobering-up cell.

SOUKUP: *(into the phone)* Sobering-up cell?

DOCTOR FROM THE SOBERING-UP CELL: *(from the phone)* Yes, we have your daughter Linda here.

SOUKUP: What?

DOCTOR FROM THE SOBERING-UP CELL: *(from the phone)* Don't worry, she's fine, but she's a little drunk...

Soukup sighs.

SOUKUP: *(into the phone)* God... Shall I go and get her?

DOCTOR FROM THE SOBERING-UP CELL: *(from the phone)* No, don't come now. Linda will sleep here and you can pick her up around midday.

SOUKUP: Alright.

DOCTOR FROM THE SOBERING-UP CELL: *(from the phone)* And please, bring her some clean clothes...

SOUKUP: Yes, thanks. Bye.

IRENA: *(sleepily)* What's going on?

SOUKUP: Nothing, nothing, go to sleep, baby...

In front of the Soukups' house, in the garden.

LINDA: *(laughing)* Oh my... Getting sloshed like that...

HANKA: And did your dad really not say a word?

LINDA: Ne. Vyzvedl mě na záchytce a teď už zase skáče kolem tý naší intošky. Pozejtří vodjíží k moři. Rodinka, to by se jeden poblil.

HANKA: Rodinka?

LINDA: No. Irenka je v tom, víš?

HANKA: Nekecej! Takže budeš mít sourozence?

LINDA: (*odsekne*) Ne! Pro mě to bude úplně cizí parchant.

HANKA: Ale...

LINDA: ... Myslíš, že se mě třeba zeptal, jestli bych nechtěla jet taky? (*napadne ji*) Hele, nechceš tady u mě teďka bydlet?

HANKA: Proč ne? Mohly bysme zakalit. (*smích*)

LINDA: No, tak s tím bych teďka ještě pár dní počkala.

Byt Klímových, kuchyně, večer. Klímová a Hanka zametají střepey.

HANKA: Mami? Nenapadlo tě někdy se rozvíst? Tohle přece nemůže nikdo vydržet. To je dalších nejmíň deset talířů.

KLÍMOVÁ: To máš těžký. Kdo by se o něho staral? Odneseš ty střepey do popelnice?

HANKA: A nekoupíme umělohmotný talíře? Ty mají větší výdrž.

KLÍMOVÁ: To není vtipný. Prosím tě, až budeš u té Lindy... dávejte tam na sebe pozor, jo? A žádný ponocování.

HANKA: Jo, rozkaz.

Dům Soukupových, pokoj. Zvoní budík.

LINDA: Hajzle... (*zamáčkne budík, po chvíli*) Hanko?

HANKA: (*rozespale*) Hmmm...?

LINDA: Pudem do školy?

HANKA: Ne.

LINDA: Máš recht.

LINDA: No. He picked me up from the drunk tank and now he's all busy with the intellectual. They're going to the sea the day after tomorrow. A sweet family, it'd make you puke.

HANKA: A family?

LINDA: Yeah. Irena is pregnant, you know?

HANKA: You're kidding! So you're gonna have a sibling?

LINDA: (*snappy*) No! It'll be a totally strange bastard to me.

HANKA: Come on...

LINDA: ... Do you think he even asked me whether I wanted to go too? (*she gets an idea*) How about you stayed here with me now?

HANKA: Why not? We could party. (*laughter*)

LINDA: Well, I think I'll give it a rest for a few days.

The Klímas' flat, kitchen, evening. Klímová and Hanka are sweeping up shards.

HANKA: Mum? Have you ever thought about divorce? No one can put up with this. It's another ten plates at least.

KLÍMOVÁ: It's hard. Who'd take care of him? Can you take the shards to the bin?

HANKA: How about we buy plastic plates? They last longer.

KLÍMOVÁ: It's not funny. Please, when you stay at Linda's... be careful, okay? And no staying up late.

HANKA: Yes, sir.

The Soukup's' house, room. Alarm clock starts ringing.

LINDA: Bastard... (*turning off the alarm, after a while*) Hanka?

HANKA: (*sleepy*) Mmmm...?

LINDA: Shall we go to school?

HANKA: No.

LINDA: You're right.

Dům Soukupových, obývací pokoj. V televizi běží videoklipy.

HANKA: Dej mi ten omluvňák.

LINDA: Fakt? Ty to fakt zvládneš, jo? No von má totiž fotr dost těžkej podpis.

HANKA: Ale už to mám natrénovaný.

Podepíše Lindin omluvný list.

LINDA: (*uznale*) Ty jo, ty seš fakt dobrá. To je dokonalý.

HANKA: No jo, na základce mě to živilo. Tak, teď ještě podepsat omluvenku od naší mámy...

Podepíše omluvný list.

LINDA: (*uznale*) Hm... Taky pěkný.

HANKA: Dík.

Vězení, Filipova cela.

SPOLUVĚZEŇ: Bacha!

FILIP: Co je?

SPOLUVĚZEŇ: (*naléhavě*) Jde sem bachař. Schovej ten mobil.

Zvedání matrace.

SPOLUVĚZEŇ: Dělej.

FILIP: Hotovo.

Venku okolo cely projde dozorce, kroky se vzdalují.

SPOLUVĚZEŇ: Dobrý, už je pryč.

FILIP: Musím zavolat Hance. Dávej pozor.

Venkovní kavárna..

LINDA: Fakt ti Filip volal?

HANKA: Hm... Nějak sehnal telefon.

LINDA: V base?

HANKA: No když máš peníze, tak prej jde sehnat všechno.

The Soukups' house, living room. Music videos on TV.

HANKA: Give me the absence form.

LINDA: Really? Can you do it? My old man has a difficult signature.

HANKA: I've trained it.

She signs Linda's absence form.

LINDA: *(with appreciation)* Wow, you really are good. It's perfect.

HANKA: Yeah, I made my living this way on primary. Now my mum's...

She signs the absence form.

LINDA: *(with appreciation)* Hm... Pretty good too.

HANKA: Thanks.

Jail, Filip's cell.

CELLMATE: Watch out!

FILIP: What's up?

CELLMATE: *(urgently)* The warden is coming. Hide the mobile.

A mattress being lifted.

CELLMATE: Hurry up.

FILIP: Done.

A warden walks past the cell, the footsteps are moving away.

CELLMATE: Clear, he's gone.

FILIP: I need to call Hanka. Watch out for me.

Open air café.

LINDA: Has Filip really called you?

HANKA: Yeah... He managed to get a phone.

LINDA: In jail?

HANKA: If you have the money, you can get anything they say.

LINDA: A von má peníze, jo?

HANKA: Tak asi jo. Říkal mi, že v sobotu bude mít vycházku.

LINDA: Voni maj vycházky, jo?

HANKA: No...

LINDA: To je dobrý vězení.

HANKA: Nezapomeň, že tohle nejsou žádný velký hajzlové, ty skoro nic neudělali...

LINDA: No, tak za ním zajedeme, ne?

HANKA: To by bylo skvělý...

LINDA: Vemem auto, Irena ho teď stejně nepotřebuje...

HANKA: Ty máš řidičák?

LINDA: No jasně. A napoprvý. (*smích*) No a po cestě bysme se mohly zastavit za naší babi. Já jsem tam stejně strašně dlouho nebyla...

HANKA: Hm. Tak jo.

LINDA: Hm. Tak jo.

Třída, hodina češtiny. Češtinář Mácha zkouší zcela dutého studenta Beránka.

STUDENT BERÁNEK: (*loví v paměti*) No takže... rukopisy se jmenují: Zelenohorský...

PROFESOR MÁCHA: Ano... (*napovídá*)

STUDENT BERÁNEK: A...

PROFESOR MÁCHA: Krá... lo...

STUDENT BERÁNEK: Krá... lo...

PROFESOR MÁCHA: No tak, je to podle města: Králo... no...

STUDENT BERÁNEK: Královohradecký...

PROFESOR MÁCHA: (*ironicky*) Královohradecký... No, to je kousek, vid'. Beránku, prosím tě, soustřeď se.

STUDENT BERÁNEK: Královédvorský?

LINDA: And he has money, does he?

HANKA: He must have. He said he's going to get a leave on Saturday

LINDA: They have leaves?

HANKA: Yeah...

LINDA: That's a good jail.

HANKA: Don't forget they are no real baddies, they haven't really done much...

LINDA: We could go and see him, no?

HANKA: That would be great...

LINDA: We'll take the car, Irena doesn't need it anyway now...

HANKA: You've got a driving licence?

LINDA: Sure. Got it the first time round. *(laughter)* And on the way we could stop and see my gran. I haven't been there for ages...

HANKA: Hm. Okay.

LINDA: Hm. Okay.

Classroom, Czech lesson, teacher Mácha is asking student Beránek, who knows nothing.

STUDENT BERÁNEK: *(trying to remember)* So... the manuscripts are called The Zelená Hora manuscript...

TEACHER MÁCHA: Yes... *(hinting)*

STUDENT BERÁNEK: And...

TEACHER MÁCHA: Krá... lo...

STUDENT BERÁNEK: Krá... lo...

TEACHER MÁCHA: Come on, it's the name of the town: Králo... well...

STUDENT BERÁNEK: Královohradecký...

TEACHER MÁCHA: *(ironic)* Královohradecký... It's not far off, is it. Beránek, please, concentrate.

STUDENT BERÁNEK: Královédvorský?

PROFESOR MÁCHA: No žejo, to je taky kousek. ... Ale máš pravdu. *(smích třídy)* Bravo! A komu je autorství rukopisů připisováno? Kdo byli ti padělatelé?

STUDENT BERÁNEK: No, ten žejo...

PROFESOR MÁCHA: *(napovídá)* Václav Ha...

STUDENT BERÁNEK: Václav Havel!

Třída se začne smát.

PROFESOR MÁCHA: Prosím tě, běž si sednout. Rukopisy padělali Václav Hanka a Josef Linda.

STUDENT BERÁNEK: A jo, vlastně.

PROFESOR MÁCHA: Hanka a Linda... S váma dvěma, holky, chci po hodině mluvit.

Gymnázium, na chodbě.

PROFESOR MÁCHA: Nechcete mi k tomu něco říct?

LINDA: Co jako?

PROFESOR MÁCHA: Lindo, nech toho! Obě dvě jste chyběly tři dny, stejný tři dny. A kromě toho, ty podpisy... prostě se mi nezdají.

HANKA: No ale to není náš problém.

PROFESOR MÁCHA: To teda je. (*mírněji*) Holky, že vám to za to stojí. Není dne, aby si někdo nestěžoval na vaše chování.

HANKA: Jo jasně, za všechno můžeme my.

LINDA: Jo.

PROFESOR MÁCHA: Jak chcete. Tak si to po vyučování řekneme v ředitelně.

Odejde pryč.

HANKA: Debil.

LINDA: Debil. To byl nápad, chodit do školy...

HANKA: To jo...

LINDA: Ty, co kdybysme vyrazily už dneska?

TEACHER MÁCHA: That's not far off either. ... But you are right. (the class laughs) Bravo! And who are the supposed authors? Who were the forgers?

STUDENT BERÁNEK: Well, it was that...

TEACHER MÁCHA: (*hinting*) Václav Ha...

STUDENT BERÁNEK: Václav Havel!

The class starts laughing.

TEACHER MÁCHA: Go and sit down, for god's sake. It was Václav Hanka and Josef Linda who forged the manuscripts.

STUDENT BERÁNEK: Oh, of course.

TEACHER MÁCHA: Hanka and Linda... And I want to talk to you two, girls, after the lesson.

Grammar school, the corridor.

TEACHER MÁCHA: Would you like to tell me something about it?

LINDA: What do you mean?

TEACHER MÁCHA: Linda, stop it! You were both absent for three days, the same three days. And besides, the signatures... look strange to me.

HANKA: But that's not our problem.

TEACHER MÁCHA: It is. (*more gentle*) Girls, it's not worth it. Not a day passes without someone complaining about your behaviour.

HANKA: Sure, everything is our fault.

LINDA: Yeah.

TEACHER MÁCHA: As you like. We'll talk about it after school in the head teacher's office.

He leaves.

HANKA: Idiot.

LINDA: Idiot. It was a stupid idea to go to school...

HANKA: It was...

LINDA: How about we set out today?

HANKA: Dneska?

LINDA: Hm. Jasně. Stejně, co tady, ne?

V jedoucím autě, hudba.

LINDA: Takže nejdřív za naší babi a pak za Filipem.

HANKA: Jo a ještě se můžeme zastavit za bráchou na škole v přírodě. Je to po cestě.

LINDA: Proč ne? Objedeme příbuzný. *(smích)* Hani, užíváme si to?

HANKA: Užíváme si to, Lindo.

LINDA + HANKA: To jsou naše zlatý časy, Hanky a Lindy, jo! *(smích)*

Před domovem důchodců. Auto zastavuje.

HANKA: Tak jsme tady... Domov důchodců... *(zatažení ruční brzdy, Hanka zaváhá)* Hele, nechceš tam jít sama?

LINDA: Ne, pojď. Babi je prima, uvidíš. Hrozně dobře se s ní kecá.

Domov důchodců, areál. Linda a Hanka dojdou k hlavní budově, slyšíme kroky.

SESTŘIČKA: Dobrý den.

LINDA: Dobrý den, sestro, my jdeme za paní Soukupovou.

SESTŘIČKA: *(vážně)* Za paní Soukupovou?

LINDA: Hm.

SESTŘIČKA: Můžeme si promluvit?

LINDA: Jistě.

HANKA: Já počkám tady.

LINDA: Jo, díky.

Domov důchodců, reprodukováná hudba.

SESTŘIČKA: Mluvila jsem s vaším tatínkem, ale pak už se nikdo neozval.

HANKA: Today?

LINDA: Yeah, sure. There's nothing to do here anyway, is there?

In a running car, music.

LINDA: So, first to our gran and then to Filip.

HANKA: And we can stop and visit my brother at the school camp. It's on the way.

LINDA: Why not? We'll visit relatives. *(laughter)* Hanka, are we enjoying it?

HANKA: We are enjoying it, Linda.

LINDA + HANKA: These are our great times, Hanka and Linda's, yo! *(laugh)*

In front of the old people's home. The car stops.

HANKA: Here we are... The old people's home... *(pulled handbrake, Hanka hesitates)* Wouldn't you like to go there on your own?

LINDA: No, come on. Gran is fine, you'll see. She's great to chat to.

Old people's home, grounds. Linda and Hanka reach the main building, we hear footsteps.

NURSE: Hello.

LINDA: Hello, we want to see Mrs Soukupová.

NURSE: *(serious)* Mrs. Soukupová?

LINDA: Yeah.

NURSE: Can we talk?

LINDA: Of course.

HANKA: I'll wait here.

LINDA: Thanks.

Old people's home, recorded music.

NURSE: I spoke to your father, but no one has called back since.

LINDA: Aha.

SESTRÍČKA: Posledních několik dní měla veliké bolesti.

LINDA: *(zaraženě)* Nic mi neřekl. No já jsem taky blbá, mohla jsem ozvat sama... *(povzdechne si)* A... a můžu ji vidět?

Domov důchodců, pokoj. Linda tiše vchází, ozývají se přístroje.

LINDA: Babi...

BABI SOUKUPOVÁ: Ale, udělalo se mi špatně. To víš, holka, proti věku není léku. ... Dlouho jsi tady nebyla.

LINDA: No... A jak ti je?

BABI SOUKUPOVÁ: Už je to lepší.

Les, kde si hrají děti. Jirka Klíma si staví v lese bunkr. Přicházejí další dva kluci.

STEINER: *(zle)* Klíma, vole, tys neslyšel učitelky, že nemáme lámat větve?

JIRKA: Já nic nelámu, stavím bunkr, to jsem nasbíral...

MACHÁNĚ: Drž hubu, šmejde!

STEINER: Ty jsi chudák, Klíma...

Steiner kopne do Jirkovy stavby.

JIRKA: Nekopej do toho!

Kluci do Jirky strčí, ten spadne na zem.

JIRKA: Au!

MACHÁNĚ: *(pobaveně)* Co se tam válíš?

JIRKA: Proč to děláte?

MACHÁNĚ: Protože můžeme...

JIRKA: Blbci!

Jirka se rozeběhne pryč.

LINDA: Oh.

NURSE: She's been in pain for the past few days.

LINDA: *(taken aback)* He didn't tell me anything. I'm stupid, I could have called myself... *(sighing)* And... can I see her?

Old people's home, room. Linda quietly enters, the sound of apparatus.

LINDA: Gran...

GRAN SOUKUPOVÁ: I've not felt well. You know, girl, there's no medicine against ageing... You haven't been here for a long time.

LINDA: Yeah...And how do you feel?

GRAN SOUKUPOVÁ: It's better now.

The woods, children playing. Jirka Klíma is building a bunker in the forest. Other two boys approach.

STEINER: (*evil*) Klíma, man, didn't you hear the teachers? We're not supposed to break branches!

JIRKA: I don't break branches, I'm building a bunker, I picked this from the ground...

MACHÁNĚ: Shut up, you bastard!

STEINER: You're a loser, Klíma...

Steiner kicks Jirka's construction.

JIRKA: Don't kick it!

The boys push Jirka, he falls to the ground.

JIRKA: Ouch!

MACHÁNĚ: (*amused*) Why are you rolling on the ground?

JIRKA: Why do you do this?

MACHÁNĚ: Because we can...

JIRKA: Idiots!

Jirka starts running away.

STEINER: Cože? Zdrhá! Za ním!

Oba se rozeběhnou za Jirkou. Slyšíme dusot a dech.

MACHÁNĚ: Počkej, šmejde, dostaneš!

Jirka vběhne přímo do náruče Hanky a Lindy, slyšíme náraz těl.

LINDA: (*překvapeně*) Jirko, počkej.

HANKA: Co tady děláš?

STEINER: (*blíží se k nim*) Roztřískáme ti držku, Klíma!

HANKA: (*pochopí, jak se věci mají*) Cože? Co jsem to slyšela...

KLUCI: (*dostávají facky*) Au... au... Nechte toho, au...

JIRKA: A máte to. (*kluci odbíhají*)

JIRKA: Teda, Háňo, tys jim dala...

HANKA: Oni ti ubližovali celou tu dobu, vid'?

JIRKA: Hmm...

LINDA: A co učitelky?

JIRKA: Nic...

HANKA: Odvezeme ho domů.

LINDA: Cesta zpátky by nás strašně zdržela. To nestihneme.

HANKA: Ale co s Jirkou?

LINDA: No tak ho vezmeme s sebou...

JIRKA: (*nadšeně*) Nó, já budu hodnej, vážně... Hani, prosím.

HANKA: (*není z toho nadšená*) Ale budeš nás poslouchat. Na slovo.

JIRKA: Jo, jasně, čestný slovo na slovo.

Město, přijíždí auto, Linda vypíná motor.

LINDA: Tak jsme tady. Co teď?

Náhle zazvoní Lindin mobilní telefon. Linda hovor přijme.

(do telefonu) Prosím?

PROFESOR MÁCHA: (*z telefonu*) Ahoj, Lindo, tady Mácha. Máš tam někde Hanku?

STEINER: What? He's making off! Follow him!

They both start running after Jirka. We hear clumping and breathing.

MACHÁNĚ: Wait, you bastard, you're gonna catch it!

Jirka runs straight into Hanka's and Linda's arms, we hear the clash of bodies.

LINDA: (*surprised*) Jirka, wait.

HANKA: What are you doing here?

STEINER: (*approaching them*) We'll smash your gob in, Klíma!

HANKA: (*guessing the situation*) What? What did you say...

BOYS: (*getting slapped*) Ouch... ouch... Stop it, ou...

JIRKA: There you go. (*the boys run away*)

JIRKA: Wow, Hanka, you gave them what for ...

HANKA: They've been hurting you the whole time, haven't they?

JIRKA: Yeah...

LINDA: And what about the teachers?

JIRKA: Nothing...

HANKA: We'll take him home.

LINDA: Going back would mean losing time. We can't make it.

HANKA: But what about Jirka?

LINDA: We'll take him with us...

JIRKA: (*excited*) Yeah, I'll be good, really...Hanka, please.

HANKA: (*not very enthusiastic*) But you'll obey us. Every word.

JIRKA: Yeah, sure, I promise, every word.

City, a car arrives, Linda turns off the engine.

LINDA: Here we are. What now?

Suddenly Linda's mobile starts ringing. Linda answers the call.

(into the phone) Hello?

TEACHER MÁCHA: (*from the phone*) Hello, Linda, this is Mácha. Is Hanka there with you?

LINDA: Jo, je tady vedle mě. Slyšíme vás.

HANKA: Dobrý den, pane profesore.

JIRKA: (*nahlas*) Dobrý den.

PROFESOR MÁCHA: (*z telefonu*) Kdo to je?

HANKA: Brácha.

PROFESOR MÁCHA: (*z telefonu*) Aha. A kde jste?

LINDA: No na takovým malým vejletě.

PROFESOR MÁCHA: (*z telefonu*) Nevím, jak vás, ale mě to docela mrzí, co se stalo. Myslím, že včera jsme byli všichni tři v nějak špatné kondici, a tak jsme se prostě nedokázali dohodnout. (*brblání holek*) Já vám navrhuju tohle: v pondělí jste obě dvě ve škole a už nebudou žádný áčka a pokusíme se to všechno nějak rozumně vyřešit. (*reakce holek*) Jenom my tři. Co? ... No co vy na to?

LINDA: No... (*po chvílce*) Tak jo, tak dobře, že jste to vy.

HANKA: V pondělí jsme tam.

PROFESOR MÁCHA: (*z telefonu*) No tak skvělý, těším se na vás. A dávejte na sebe pozor.

LINDA: Taky.

HANKA: Díky, pane profesore. A promiňte.

PROFESOR MÁCHA: (*z telefonu*) Hm. Tak v pondělí.

Konec hovoru.

JIRKA: (*nadšeně*) Jé, Hani, Filip!

LINDA: Počkej, Jirko, teď ségru nech. Co takhle zajít někam na zmrzku?

JIRKA: Tak jo.

Hotelová restaurace, večer. Linda a Jirka hrají kulečnick.

JIRKA: A to se vždycky musí šťouchat jen do té bílý koule?

LINDA: Jo. Chytni si to tágo, jak jsem ti ukazovala...

Jirka šťouchne do koulí.

LINDA: Yeah, she's right next to me. We can hear you.

HANKA: Hello, sir.

JIRKA: (*out loud*) Hello.

TEACHER MÁCHA: (*from the phone*) Who's that?

HANKA: My brother.

TEACHER MÁCHA: (*from the phone*) Oh. And where are you?

LINDA: On a little trip.

TEACHER MÁCHA: *(from the phone)* I don't know about you, but I'm quite sorry about what's happened. I think we were all in a bad mood yesterday and so we couldn't come to understand each other. *(girls grumbling)* I suggest this: you both come to school on Monday, there'll be no more absences and we'll try to sort it all out somehow. *(girls' reaction)* Just the three of us. Well? ...What do you say?

LINDA: Well... *(after a while)* Okay then, since it's you who's asking.

HANKA: We'll be there on Monday.

TEACHER MÁCHA: *(from the phone)* Excellent, I'm looking forward to seeing you. And take care.

LINDA: You too.

HANKA: Thanks, sir. And sorry.

TEACHER MÁCHA: *(from the phone)* Okay. On Monday then.

End of phone call.

JIRKA: *(excited)* Hanka, look, Filip!

LINDA: Wait, Jirka, leave your sister alone. How about we go for ice cream?

JIRKA: Okay.

Hotel restaurant, evening. Linda and Jirka are playing pool.

JIRKA: Do you have to hit the white ball only?

LINDA: Yeah. Hold the cue the way I showed you...

Jirka nudges the balls.

LINDA: No...!

JIRKA: *(zklamaně)* Je...

LINDA: Jo, dobrý, to nevádí. Hele, na to, že to hraješ poprvý...

Vejdou Hanka a Filip.

JIRKA: Hele!

LINDA: Už jsou tady.

JIRKA: Ahoj.

Hanka a Filip k nim dojdou.

HANKA: Ahoj. (*zamilovaně*) Tak to je Filip. Linda, kámoška.

FILIP: (*přátelsky*) Ahoj.

LINDA: Ahoj.

LINDA: Hodně jsem o tobě slyšela, Filipe.

FILIP: Samou chválu, doufám.

LINDA: A ubytovali jsme se zatím tady naproti v hotelu. A vzali jsme dva dvoulůžáky.

FILIP: To je skvělý.

(smích)

V hotelovém pokoji Hanky a Filipa, večer. Slyšíme sprchu, pak šustění peřin, vybalování věcí z tašky.

FILIP: Přivezla jsi mi ty boxerský rukavice, co jsem si u tebe schoval?

HANKA: Jo, jo jo. Tady je máš.

FILIP: Ty jsi úžasná. Díky moc.

HANKA: Strašně se mi po tobě stýskalo...

FILIP: Pojď ke mně...

V hotelovém pokoji Lindy a Jirky, hraje televize.

JIRKA: Lindo?

LINDA: Copak?

LINDA: Well...!

JIRKA: (*disappointed*) Oh...

LINDA: Okay, never mind. Look, you're only playing for the first time...

Hanka and Filip enter.

JIRKA: Look!

LINDA: Here they are.

JIRKA: Hi.

Hanka and Filip reach them.

HANKA: Hello. *(in love)* This is Filip. Linda, my friend.

FILIP: *(friendly)* Hello.

LINDA: Hi.

LINDA: I've heard a lot about you, Filip.

FILIP: Only praise, I hope.

LINDA: And we found accommodation here in the hotel opposite. And paid for two doubles.

FILIP: That's great.

(laughter)

In Hanka and Filip's hotel room, evening. We hear the shower, then the rustling of blankets, unpacking things from a bag.

FILIP: Have you brought the boxer gloves I left with you?

HANKA: Yeah, yeah. Here they are.

FILIP: You're fantastic. Thanks a lot.

HANKA: I've missed you so badly...

FILIP: Come here...

In Linda and Jirka's hotel room, the TV is on.

JIRKA: Linda?

LINDA: What is it?

JIRKA: Máš teď taky nějakýho kluka?

LINDA: No teď zrovna mám tebe.

JIRKA: *(nechopí vtípek)* Ale mně se líbí Krausová.

LINDA: Aha. Tak to mám asi peška. Tak dobrou noc, Jirko.

JIRKA: Dobrou noc.

V hotelovém pokoji Hanky a Filipa, noc. Hanka se probudí.

HANKA: Filípku? *(uklidní se)* Jsi v koupelně... Jo. *(po chvíli, nechápavě)* Co to... Co to je?

Z koupelny se ozve spláchnutí, otevřou se dveře Filip.

FILIP: *(překvapeně)* Haničko... Já myslel... že spíš...

HANKA: Ty jsi oblečenej? Ty jsi chtěl odejít?

FILIP: *(zaskočeně)* Ne... já...

HANKA: Proč jsou ty rukavice rozpáraný?

FILIP: Hani... Hani, nedívej se tam.

HANKA: To je zlato?

FILIP: Hani...

HANKA: Proto jsi je chtěl přivést? Celou dobu to tam bylo?

FILIP: Hani...

HANKA: To jsi někde ukrad?

FILIP: *(chabě)* Ale ne...

HANKA: *(ohromeně)* A tohle jsou Lindiny klíče od auta. Si je vzal je při večeři, ty vole. Když jsme šly na záchod. *(stále tomu nechce uvěřit)* Jaks to mohl udělat? Běž pryč, prosím tě, běž pryč.

FILIP: *(chabě)* Já... Já jsem ti to chtěl říct, ale... Já už to v tom kriminále nevydržím. Chtějí mi napařit další trest. Musím pryč.

HANKA: Takhle? Jako zloděj? Vlastně... co jinýho... *(stále tomu nechce uvěřit)* Ty jsi to fakt ukradl? *(uvědomí si)* Ono to s tím tvým trestem je taky trošku jinak, vid'?

JIRKA: Have you got a boyfriend too?

LINDA: Right now I have you.

JIRKA: *(he doesn't get the joke)* But I fancy Krausová.

LINDA: Oh. That means I'm not wanted. Good night then, Jirka.

JIRKA: Good night.

In Hanka and Filip's hotel room, night. Hanka wakes up.

HANKA: Filip baby? *(she calm down)* Are you in the bathroom... Yeah. *(after a while, baffled)* What... What is that?

The sound of flushing from the bathroom, Filip opens the door.

FILIP: *(surprised)* Hanka darling... I thought... you were sleeping...

HANKA: You are dressed? Did you want to leave?

FILIP: *(surprised)* No... I just...

HANKA: Why are the gloves split open?

FILIP: Hana... Hana, don't look there.

HANKA: Is that gold?

FILIP: Hana...

HANKA: Is that why you wanted me to bring them? It was there all that time?

FILIP: Hana...

HANKA: Did you steal that?

FILIP: *(weak)* No...

HANKA: *(shocked)* And these are Linda's car keys. You took them during dinner, for fuck's sake. When we went to the toilet. *(she still can't believe it)* How could you have done that? Go away, please, go away.

FILIP: *(weak)* I... I wanted to tell you but... I can't stand it in the jail. They want to slap me with another sentence. I need to get away.

HANKA: Like this? As a thief? In fact... what else... *(she still can't believe it)* Did you really steal it? *(she realises)* The story about your innocence is not what it was, was it?

FILIP: Hani, pojď se mnou. Tam, kam jsme chtěli vždycky. Do Španělska. No pojď.

HANKA: Ještě nikdy mi nikdo takhle neublížil. Ani táta. A to je co říct.

FILIP: *(ironicky)* Promiň, jestli můžeš.

HANKA: Nemůžu. A nechci. Ale děkuju ti. Za lekci.

FILIP: *(přestane se přetvařovat, pohrdavě)* Rádo se stalo. Adios.

HANKA: Adios, ty hajzle.

Filip odejde, cvaknutí dveří.

V hotelovém pokoji Lindy a Jirky, noc. Hanka pláče.

HANKA: Já jsem tak blbá.

LINDA: Hani, nebreč, von ti za to nestojí... Chceš panáka?

HANKA: Ne.

LINDA: A žvejku?

HANKA: Jo. ... Díky. Podívej.

LINDA: Na co?

HANKA: Chtěl ti ukrást i auto.

LINDA: Auto?

HANKA: Sebral ti klíče.

LINDA: Cože?

HANKA: Jo. Sebral ti klíče.

LINDA: *(lekne se)* Ty jo, to by byl malér.

HANKA: To jo.

LINDA: Kde mám věci? Kde mám věci? Kde mám věci? Kde mám věci? Kde mám věci?

HANKA: Já jsem tak blbá... blbá.

LINDA: Kde mám věci? ... Vzal mi peněženku.

HANKA: Ne!

LINDA: Jo.

FILIP: Hana, come with me. Where we've always wanted to go. To Spain. Come.

HANKA: No one has ever hurt me like this. Not even dad. And that's something.

FILIP: *(ironic)* Forgive me, if you can.

HANKA: I can't. I don't want to. But thanks. For the lesson.

FILIP: *(he stops pretending, with contempt)* You're welcome. Adios.

HANKA: Adios, you bastard.

Filip leaves, the door clicks.

In Linda and Jirka's room, night. Hanka is crying.

HANKA: I'm so stupid.

LINDA: Hanka, don't cry, he's not worth it... Do you want a shot?

HANKA: No.

LINDA: And chewing gum?

HANKA: Yeah... Thanks. Look.

LINDA: What?

HANKA: He wanted to steal your car.

LINDA: Car?

HANKA: He even took your car keys.

LINDA: What?

HANKA: Yeah. He took your keys.

LINDA: (*startled*) God, we would have been in deep shit.

HANKA: We would.

LINDA: Where are my things? Where are my things? Where are my things?

HANKA: I'm so stupid... so stupid.

LINDA: Where are my things?... He took my wallet.

HANKA: No!

LINDA: Yeah.

HANKA: To ne...

LINDA: Měla jsem tam všechno.

HANKA: Co chceš dělat?

LINDA: Doklady.

HANKA: Co chceš dělat?

LINDA: Techničák.

HANKA: Co chceš dělat?

LINDA: I kreditku...

HANKA: Ježíši ne!

LINDA: Doklady, techničák, kreditku.

HANKA: Co chceš dělat?

LINDA: Doklady, techničák, kreditku.

HANKA: Co chceš dělat?

LINDA: Techničák, kreditku, doklady.

HANKA: Chceš něco dělat?

LINDA: Techničák, doklady, doklady, kreditku.

HANKA: Ne...

LINDA: Doklady, kreditku.

HANKA: Kde je?

LINDA: Ho najdu.

HANKA: Hajzl jeden.

LINDA: Nemůže bejt daleko.

HANKA: Podívej.

LINDA: Jdeme!

HANKA: Já jsem tak blbá.

LINDA: Jdeme!

LINDA: Nemůže bejt daleko.

HANKA: Lindo, počkej, neblázni, kde ho chceš teďka hledat?

HANKA: Oh no...

LINDA: I had everything there.

HANKA: What do you want to do?

LINDA: ID.

HANKA: What do you want to do?

LINDA: Logbook.

HANKA: What do you want to do?

LINDA: And my credit card...

HANKA: Oh no!

LINDA: ID, logbook, credit card.

HANKA: What do you want to do?

LINDA: ID, logbook, credit card.

HANKA: What do you want to do?

LINDA: Logbook, credit card, ID.

HANKA: Do you want to do something?

LINDA: Logbook, ID, ID credit card.

HANKA: No...

LINDA: ID, credit card.

HANKA: Where is he?

LINDA: I'll find him.

HANKA: The bastard.

LINDA: He can't be far.

HANKA: Look.

LINDA: Let's go!

HANKA: I'm so stupid.

LINDA: Let's go!

LINDA: He can't be far.

HANKA: Linda, wait, don't be daft, where do you want search for him now?

V hotelu, noc. Hanka běží chodbou za Lindou.

HANKA: Lindo, to nemá cenu, ten už je dávno pryč.

LINDA: Dělej!

HANKA: A co Jirka? Nemůžeme ho tu nechat.

LINDA: *(tlumeně)* Pst! Tiše! Poslouchej. Dole v recepci jsou fizlové.

POLICISTA: Paní recepční, mohla byste se podívat na tuhle fotografii? Je to vězeň. Dnes odpoledne utekl z civilního pracoviště. Prý se tu ubytoval.

RECEPČNÍ: Ano, ten tady je. A s ním jsou tu dvě dívky okolo osmnácti a ještě malý kluk.

POLICISTA: Číslo pokoje, prosím.

RECEPČNÍ: Sto šest, sto sedm.

HANKA: *(tlumeně)* Zdrháme.

POLICISTA: My už se jim o nocleh postaráme. Strážmistře, zavolejte do pasťáku, že jim tam tak do hodiny přivezeme kluka na záchyt.

HANKA: *(tlumeně)* Honem, dělej.

Rozeběhnou se zpět k pokoji.

V hotelovém pokoji Lindy a Jirky, noc. Buzení Jirky.

HANKA: Jirko, vstávej, honem!

JIRKA: *(rozespale)* Co je?

HANKA: Bojovka!

LINDA: Musíme na druhou stranu, je tam zadní vchod.

Hotel, zadní strana, noc. Holky a Jirka vyběhají z hotelu na parkoviště.

LINDA: Uf. A jsme venku.

HANKA: Máte všechno?

LINDA: Jo.

JIRKA: *(nadšeně)* Dobrá hra, co teď?

In the hotel, night. Hanka is running after Linda along the corridor.

HANKA: Linda, it's pointless, he's gone.

LINDA: Hurry up!

HANKA: And what about Jirka? We can't leave him here.

LINDA: *(softly)* Hush! Quiet! Listen. There are cops at the reception.

POLICEMAN: Madam, could you look at this photo? He's a prisoner. He ran away this afternoon from a civil workplace. They say he put up here.

RECEPTIONIST: Yes, he's here. And there are two girls about eighteen and a small boy.

POLICEMAN: Room number, please.

RECEPTIONIST: One oh six, one oh seven.

HANKA: *(softly)* Let's leg it.

POLICEMAN: We'll take care of their night. Officer, call the youth detention centre we'll bring them a boy within an hour.

HANKA: *(softly)* Quick, hurry up.

They run back to their room.

In Linda and Jirka's hotel room, night. Waking Jirka up.

HANKA: Jirka, wake up, quick!

JIRKA: *(sleepily)* What's up?

HANKA: A scout game!

LINDA: We need to get to the other side, there's a back entrance there.

Hotel, back end, night. The girls and Jirka run out of the hotel to the parking lot.

LINDA: Ooph. We're out.

HANKA: Have you got everything?

LINDA: Yeah.

JIRKA: *(excited)* Great game, what now?

LINDA: Teď honem k autu.

(běh)

V hotelu, noc. Policista buší na dveře pokoje.

POLICISTA: Policie! Okamžitě otevřete! Policie! Paní recepční, máte univerzální klíč?

RECEPČNÍ: Ano, ano... tady...

POLICISTA: *(přijímá hovor z vysílačky)* Slyším.

POLICISTA 2: *(z vysílačky)* Hele, ty mladý ti právě ujížděj!

POLICISTA: Cože?! Ujíždějí? Za nima!

V jedoucím autě. Radost.

LINDA: Super!

JIRKA: Super!

HANKA A LINDA: To jsou naše zlatý časy Hanky a Lindy!

HANKA: Já jim dám kluka do past'áku, vid' brácha. To ať si někdo zkusí.

LINDA: To se ví.

(smích)

LINDA: Sakra. Sakra, jedou za náma!

JIRKA: Super!

HANKA: Co to meleš, prosím tě?! ... Co blbneš? Ty vole, Lindo!

Brždění, rána, Linda havarovala.

Houkačka.

HANKA: Jsi v pořádku?

JIRKA: Nic mi není.

HANKA: Lindo?

LINDA: Jo, asi dobrý. *(vzpamatuje se)* Musíme pryč. Rychle.

Hanka, Linda a Jirka běží lesem.

HANKA: *(vyčerpaně)* Počkejte chvíli...

LINDA: To the car, quick.

(running)

In the hotel, night. Policeman is thumping the door to a room.

POLICEMAN: Police! Open the door! Police! Madam, have you got a universal key?

RECEPTIONIST: Yes, yes... here...

POLICEMAN: *(answering a radio call)* Roger.

POLICEMAN 2: *(from the radio)* Hey, the youngsters are driving off now!

POLICEMAN: What?! Driving off? Follow them!

In a running car. Joyful.

LINDA: Great!

JIRKA: Great!

HANKA AND LINDA: These are our great times, Hanka and Linda's!

HANKA: They wanted to put my bro in a detention centre. How dare they.

LINDA: You bet.

(laughter)

LINDA: Damn. Damn, they're following us!

JIRKA: Great!

HANKA: What are you talking about?! ... What are you doing? Shit, Linda!

Brakes, crash, Linda has crashed the car.

The sound of a siren.

HANKA: Are you okay?

JIRKA: I'm fine.

HANKA: Linda?

LINDA: Yeah, probably fine. *(recovering)* We must leave. Quick.

Hanka, Linda and Jirka run through the woods.

HANKA: *(exhausted)* Wait a minute...

LINDA: *(nervózně)* Co je, prosím tě? Nemáme čas! Dělej!

HANKA: *(vyčerpaně)* Jenom chvílku...

LINDA: *(s obavami)* Co ti je?

JIRKA: Z ucha jí teče krev. *(zoufale)* Ségra, co ti je?

LINDA: *(laskavě)* To je... To je dobrý, to je dobrý, nikam nespěcháme. Pojd', pojd', lehni si tady, to je... to je v pohodě.

HANKA: Bolí mě hlava...

LINDA: Jirko, prosím tě, běž za těma policajtama, ať zavolaj doktora. Dělej!

JIRKA: Jo!

Jirka odběhne.

HANKA: (*unaveně*) Lindo... Užíváme si to?

LINDA: Jo, jo, Hanko, užíváme...

Po chvíli.

JIRKA: Tady... Tady jsou.

POLICISTA: (*do vysílačky*) Tak je máme všechny. Toho grázla chytily na nádraží.

Domov důchodců, vrznutí branky. Slyšíme kroky po šterkové cestě.

BABI SOUKUPOVÁ: Co táta? Ještě je naštvanej?

LINDA: Už moc ne.

BABI SOUKUPOVÁ: A co Irena?

LINDA: Ta je spokojená. Dostala nový auto...

BABI SOUKUPOVÁ: A co nového u vás, Haničko?

HANKA: No, hlava už je v pohodě... a naši se rozvádějí.

BABI SOUKUPOVÁ: Tak to je mi líto.

HANKA: To jste jediná, paní Soukupová.

BABI SOUKUPOVÁ: A přivezli jste Irenku?

LINDA: Hm. Je támhle v kočárku, sestřička na ni dává pozor.

Přicházejí k sestřičce, která hlídá kočárek.

LINDA: (*nervous*) What is it? We don't have time! Hurry up!

HANKA: (*exhausted*) Just a minute...

LINDA: (*worried*) What's up with you?

JIRKA: Her ear is bleeding. (*desperate*) Sis, what's up with you?

LINDA: (*gently*) It's... It's okay, it's okay, we're not rushing anywhere. Come, lie down here, it's... it's fine.

HANKA: I have a headache...

LINDA: Jirka, please, go to the cops and tell them to call a doctor. Quick!

JIRKA: Yeah!

Jirka runs off.

HANKA: (*tired*) Linda... Are we enjoying it?

LINDA: Yeah, yeah, Hanka, we are...

After a while.

JIRKA: Here... Here they are.

POLICEMAN: (*into the radio*) We've got them all. They caught the punk at the train station.

Old people's home, the gate creaking. We hear footsteps on a gravel path.

GRAN SOUKUPOVÁ: What about your dad? Is he still angry?

LINDA: Not much any more.

GRAN SOUKUPOVÁ: And Irena?

LINDA: She's happy. She got a new car...

GRAN SOUKUPOVÁ: And what's new at yours, Hanka?

HANKA: Well, my head is fine... and mum and dad are getting divorced.

GRAN SOUKUPOVÁ: I'm sorry to hear that.

HANKA: You're the only one then, Mrs. Soukupová.

GRAN SOUKUPOVÁ: Have you brought little Irenka?

LINDA: Yeah. She's over there in the pram, the nurse is looking after her.

They come to the nurse who's watching over the pram.

LINDA: Byla hodná?

SESTRÍČKA: Byla. Máte moc hezkou dcerušku.

LINDA: To je sestra, sestro. Já ji jenom hlídám.

BABI SOUKUPOVÁ: Ahoj, Irenko, kuk... no kde je babička...?

Reakce miminka, zavrnutí, zažvatlání.

Ta zase vyrostla.

To je dobře, Lindo, že se Ireně snažíš takhle pomáhat s miminkem.

LINDA: (*ohrazuje se*) No to já se vo nic nesnažím. Já se jenom zajímám o svou ségru, nic víc a s Irenou se vůbec nebavím.

HANKA: (*smířlivě*) No, trošku jo...

LINDA: (*aby si nezahlavala*) Ale fakt jenom trošku...

Krátká pauza.

BABI SOUKUPOVÁ: Pamatuju si, jak jsem takhle vozila v kočárku tebe, Lindičko. A tátu.

Zasní se, po chvílce, s nostalgií:

To byly zlatý časy.

LINDA: To jo. Naše zlatý časy ještě neskončily... Co, Hanko? Užíváme si to?

HANKA: Užíváme...

(smích)

= Konec =

LINDA: Has she behaved herself?

NURSE: She has. You have a beautiful daughter.

LINDA: She's my sister. I'm just baby sitting her.

GRAN SOUKUPOVÁ: Hello, Irenka, peek-a-boo... where's granny...?

The baby's reaction, gurgling, babbling.

She's grown again.

It's good, Linda, that you try to help Irena with the baby.

LINDA: (*protesting*) I don't try. I'm just interested in my sister, nothing else, and I don't talk to Irena at all.

HANKA: (*conciliatory*) Well, you do a bit...

LINDA: (*not to lose face*) But really just a tiny bit...

A short pause.

GRAN SOUKUPOVÁ: I remember how I used to take you in a pram like this, Linda. And your dad.

She's daydreaming, after a while with nostalgia:

Those were great times.

LINDA: Yeah. Our great times are not over yet... Are they, Hanka? Are we enjoying it?

HANKA: We are...

(laughter)

= The End =